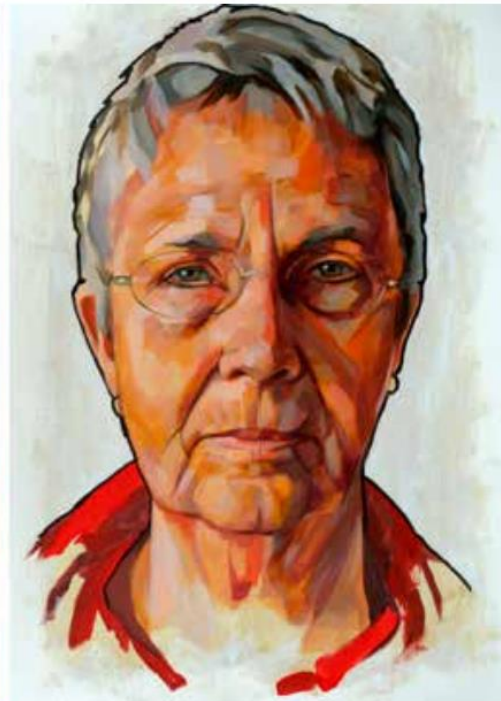
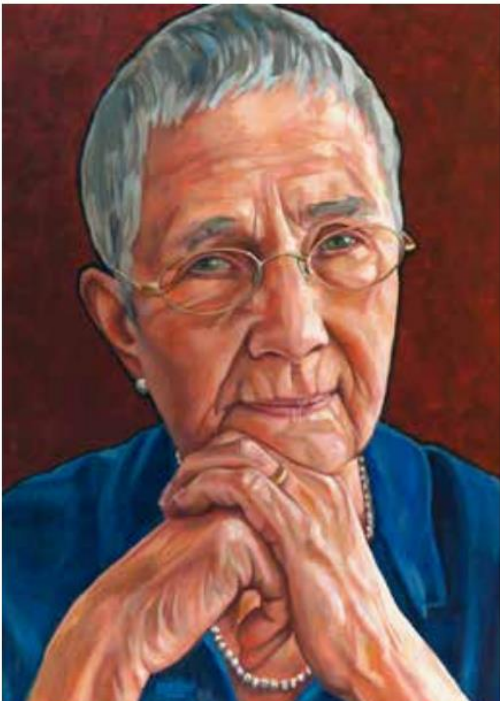

Kunstenaar in ego

door Henri Nieuwhuis

OP EEN MOOIE ZONNIGE DAG IN OKTOBER INTERVIEWDE IK PORTRETSCHILDER REMCO HAZENBROEK (DOOPNAAM REMIGIUS) IN ZIJN ATELIER AAN DE THORBECKELAAN. IN 2022 WERD HIJ 60 EN DAT DEED HEM BESLUITEN OM 60 ZELFPORTRETTELEN TE MAKEN MET ALS TITEL "HET EGO IN 60 DELEN". VAN DE BUITENKANT NAAR DE BINNENKANT EN DE DIVERSE VALSTRIKKEN VAN HET EGO ALS BEWAKER OM NAAR BINNEN TE GAAN. DIT SOORT INTERVIEWS ZIJN VOOR MIJ DE KERS OP DE TAART.

Een vrolijke noot deed open en dat was Remco. Zijn vrouw Nanette, een paar jaar ouder dan Remco, is praktiserend Zenboeddhist en heeft twee kinderen. Dit zou nog leuker worden dan ik had verwacht. Honderden vragen schoten inmiddels door mijn hoofd.

Geboren portretschilder

Remco, geboren en getogen in Den Haag, werkte vanaf 1980 bij de PTT en volgde de avond-HEAO. Na zeven verschillende veelal commerciële baantjes was het na 28 jaar genoeg geweest. Het ontslag bij KPN bood hem de mogelijkheid zijn hart te volgen en met de zegen van zijn echtgenote (toch een heel avontuur als je partner geen vast inkomen meer heeft) werd hij portretschilder.

Hulpmiddelen en inspiratie

Remco heeft een eindeloze reeks boeken van kunstenaars die hem inspireren. Iedere kunstenaar staat tenslotte op de schouders van zijn voorgangers en de kunstgeschiedenis is voor Remigius dan ook een enorme inspiratiebron. Zijn favoriete kunstschilders zijn Francis Bacon en Lucian Freud.

Maar ook biedt de boekenkennis uit het verleden hem de hulpmiddelen om een zo goed mogelijk schilderij te maken. Zo liet hij bijvoorbeeld een werk zien uit 1533 waar schilder Hans Holbein overduidelijk gebruik maakt van de projectie-methode van een bolle

spiegel. En voor zijn serie 'Het EGO in 60 delen' heeft hij bijvoorbeeld ook gebruik gemaakt van laptop en AI.

Inspiratie vindt hij ook in de muziek. Zo luistert hij graag naar de jazzy progrockband Nemo, waar hij een kleurrijk drieluik van schilderde. De band volhardt in het zingen in de Franse taal, wat ze in de weg zit bij het behalen van commercieel succes. Deze eigenzinnigheid en rebellie is voor Remco belangrijk en dat zie je dan ook terug in zijn werk.

Zijn vrouw heeft hij op twee manieren geportretteerd. De meest recente wat zachter, meer zoals de meeste mensen graag geportretteerd willen worden. Maar, vind hij, misschien wat braaf en minder kunstzinnig. Het andere schilderij is ruwer en slordiger met harde lijnen en geschilderd met steviger en grotere penselen. Dit schilderij is voor hem meer uit het hart en hoe hij graag zou willen werken. Het beeld van deze schilderijen heb ik voor jullie als lezer opgenomen in dit interview.

Trots

Remigius vindt dat er een verschil is tussen portretschilderen (het moet lijken) en portretkunst. Dat moet ook lijken, maar daarbij wil het iets toevoegen, extra betekenis bieden. Die trots ervaart hij vooral van drie bijzondere series.

De 7 Hoofdzonden

Hierin gebruikt hij zijn eigen portret om de zeven Hoofdzonden uit te beelden: hoogmoed, afgunst, wraakzucht, luiheid, gierigheid, onmatigheid en wellust. Ze krijgen letterlijk een gezicht. De portretten variëren in kleur, uitdrukking en handen om zo de hoofdzonden te verbeelden. Tijdschrift Atelier Magazine maakte er een fraai artikel van, dat via zijn website ('Biografie') is te downloaden.

Het Gewicht van een Instituut

Remco's werk hangt ook in LOFT aan het Pomonaplein. Hij heeft een variant gemaakt van het laatste avondmaal. Een centrale figuur met vier groepen van drie mensen. Het bestuur, de afvalligen, de symboliek (portret Rihanna en Beyonce) en de volgelingen. Zelf staat Remco geportretteerd als onderdeel van de afvalligen als Pastafari samen met Richard Dawkins en Stephan Hawking. Ook hiervoor is aandacht geweest in de pers: onder andere AD Haagse Courant besteedde er aandacht aan.

Het EGO in 60 delen

Met dit werk heeft hij in de galerie van de Haagse Kunstkring op de Denneweg gehangen. Alle 60 portretten fraai uitgelicht in drie rijen van 20 stuks, 130 bij 680 centimeter. Zoals hij zelf zegt: 'Een vrolijk makende kakofonie van de chagrijnige kop van een oude witte man'.

Vier portretten uit deze serie wil ik graag met jullie delen. Hij heeft zichzelf geportretteerd in Mondriaan stijl. Mondriaan zocht pure abstractie, terwijl een portret juist moet lijken. Die tegenstelling

vond hij inspirerend. Daarnaast heeft hij de klimaatstrepen van Ed Hawks gebruikt (zoals ook Greta Thunberg voor haar boek gebruikt). Zijn portret gaat van blauw (= koud) naar rood als verbeeldingen van de opwarming van de aarde.

De zon achter zijn nukkige gezicht noemde hij 'het zonnetje in huis', waar beeld en titel elkaar weer fijn tegenspreken. Als laatste heeft hij zichzelf geportretteerd met een balkje voor zijn ogen; een gevangenisboef die de 60 jaren afturft.

Uitkijken!

Tenslotte wil ik jullie nog meenemen in het samengestelde portret 'Uitkijken!'. Hierbij heeft hij eindeloos veel foto's van zichzelf gemaakt met een bril, gekke bekken en verschillende invalshoeken. Hij is de foto's vervolgens gaan uitwerken in een portret. Het beeld heb ik weer bijgevoegd.

Het was een ware rollercoaster om deze kunstenaar, alhoewel hij zichzelf bescheiden 'portretschilder' noemt, te mogen interviewen. Het was voor mij zo nu en dan best lastig regie te voeren door al zijn enthousiasme. Deze kunstenaar en zijn energie te kunnen vangen in tekst is ook nu een ingewikkelde kwestie. Ik kan dan ook niet anders zeggen dan dat ik de Vruchtenbuurter hoop te inspireren deze man te ontmoeten tijdens één van zijn lessen en daarnaast vooral jezelf eens te laten portretteren. Kijk vooral ook eens op zijn website www.remigius.eu en de verdere uitleg over zijn werk 'Het EGO in 60 delen'.

